

Okul başarısında ailenin rolü büyüktür. Çocuğuyla yeterli iletişimi kuramayan ailelerin çocuklarının başarısız olduğu, yapılan çalışmalar sonucu kanıtlanmıştır.

Görüşüne başvurduğumuz Psikolog Uğur Tosun; "Özellikle ilkokul 3. sınıfa kadar çocukların alışkanlıkları oturmaktadır. Bu yüzden çocuk ilkokul döneminde iyi bir aile ortamında yetişmelidir. Mutlu, demokratik bir ailede yaşamışlarsa eğitimleri boyunca başarıları sürmektedir. Mutlusuz bir ailede, sürekli ebeveyn çatışmaları içerisinde yaşayan çocuklar ise ailesi ne kadar fedakârlık yaparlarsa yaparlar başarılı olamamaktadırlar" demştir.

Eğitim düzeyindeki çocuklarımıza aile sorunlarımızı yansıtmamalıyız. Özellikle anne-baba ve kardeşlerin sağlık sorunları başarısını olumsuz yönde etkilemektedir. Çocuk tahammülsüz, sinirli, saldırgan, iletişimi zor ve kopuk bir duruma gelmektedir. Çevresinden huş almaya başlamaktadır. Bu ise çocuğun toplumsal bir sorun haline gelmesine neden olmaktadır.

"Anne ve babalar çocuklarına karşı sorumluluklarını yerine getirmeyince, yeterli ilgi ve sevgiyi göstermeyince çocuk kendini sevilmeyen, suçlu, yetersiz, değersiz hissetmektedir. Bu ise ileride düzeltilmesi mümkün olmayan kişilik bozukluğuna

Ali İhsan TOSUN

Çocukların okul başarısı anne ve babaya bağlı

kadar varan psikolojik sorunlara neden olmaktadır" diyor Psikolog Uğur Tosun ailelere "Çocuğunuzu sıkımadan, onunla arkadaş gibi anne-baba olun. Çocuklarınızla arkadaş olmaya çalışmak yerine, çocuklarınızın arkadaş edinmesine, akran ilişkilerde bencil davranmasına, akranlarıyla kaliteli zaman geçirebilmesi için teşvik edici olmaya çalışın" önerisinde bulundu.

Ailenin beklentisi ile kendi beklentisi çatıştığında, çocuk açık olarak karşı gelemez. Tepkisini başka yollardan verir. Ailesine olan kızgınlığını ve onların otoritesine olan tepkisini başarısızlık şeklinde gösterir.

Çocuğun başarı durumunu başkalarıyla kıyaslamamalıyız, özellikle kardeşleri ve arkadaşlarıyla... Başarılı olan kardeşleri veya arkadaşları ile kıyaslandığında onlara yetişebilme endişesi ile başarısız olur. Onlara karşı kin besleyebilir. Saldırgan davranışlarda bulunabilir. Çocuklarımızı sevdiğimizi söz ve davranışlarımızla hissettirmeliyiz. Bunu yaparken doğal olmalıyız. Çocuklarımızla arkadaş olabilmeliyiz.

Sağlık sorunlarıyla ilgilenmeliyiz. Değerli olduklarını hissettirmeliyiz. Çocuklarımız arasında ayırım yapmamalıyız.

Tutum ve davranışlarımızda tutarlı, doğal ve içten olmalıyız.

Öğüt vermek yerine güzel davranışları önce kendimiz yaparak örnek olmalıyız.

Aile içi iletişimi sağlayarak aile ile ilgili konularda karar verilirken onların da görüşlerini almalıyız.

Soru sordukları veya bir şey dantıştıklarında, önemli işlerimiz dahi olsa mutlaka açıklama yapmalıyız.

Evdе yaşına uygun sorumluluklar vererek ona büyüdüğünü ve kendi başına bir şeyler yapabileceğini hissettirmeliyiz.

Arkadaşlarının ve başkalarının yanında, aşağılayıcı, onur kırıcı söz, davranış ve hareketlerden kaçınmalıyız.